

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 459/2023
07.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала за Град Београд, са седиштем у Београду, против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ - Огранак РБ „Колубара“ са седиштем у Лазаревцу, ради накнаде штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Основног суда у Лазаревцу и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 07.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Лазаревцу.

Образложење

Решењем П 327/23 од 27.06.2023. године Основни суд у Лазаревцу се огласио стварно ненадлежним за поступање у правној ствари и по правноснажности тог решења предмет је уступио Привредном суду у Београду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је на основу члана 21. став 1. ЗПП, доставио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежност, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Основни суд у Лазаревцу.

Тужилац је поднетом тужбом тражио накнаду штете у висини накнаде за телесно оштећење исплаћене осигуранику - запосленом код туженог, насталог као последица његове повреде на раду. Вредност предмета спора је 192.061,61 динар (члан 28. став 1. ЗПП).

Према одредбама чланова 24. став 1. и 25. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, грађанско-правне спорове суде судови опште надлежности - основни и виши суд. Привредни суд, сходно члану 27. став 1. тачка 1. наведеног закона, у првом степену суди спорове између привредних субјеката (домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруге, предузетника и њихових асоцијација) без обзира на предмет тог спора, као и спор који настане између привредног субјекта и другог

правног лица, али само ако је спор настао у обављању привредне делатности привредног субјекта.

Тужилац није привредни субјект, у смислу члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, већ правно лице са статусом организације за обавезно социјално осигурање у коме се остварују права из пензијског и инвалидског осигурања и обезбеђују средства за осигурање (члан 150. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању). Спор у којем је једна странка привредни субјект а друга неко друго правно лице, привредни суд суди само ако је настао у обављању привредне делатности привредног субјекта, односно ако је настао из међусобног привредног односа привредног субјекта и другог правног лица.

У овом спору то није случај. Тужба је поднета на основу члана 208. став 3. и 4. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Том одредбом је прописано да Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање има право да захтева накнаду причињене штете од лица које је проузроковало инвалидност, телесно оштећење, потребу за помоћи и негом другог лица или смрт осигураног лица, ако је по том основу остварено право из пензијског и инвалидског осигурања и дужност да захтева накнаду штете од послодавца уколико је до повреде на раду, односно професионалне болести дошло непредузимањем одговарајућих мера безбедности и заштите здравља на раду, у складу са прописима о раду.

Из наведених разлога, за суђење у овом спору стварно је надлежан суд опште надлежности - Основни суд у Лазаревцу, у смислу члана 24. став 1. Закона о уређењу судова, због чега је одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић